

ΑΝΑΤΙΜΗΣΕΙΣ: ΕΝΑΣ ΑΚΟΜΑ ΤΡΟΠΟΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Το κόστος ζωής μας γίνεται διαρκώς όλο και πιο δυσβάσταχτο, καθώς εδώ και μήνες βιώνουμε την μείωση του μισθού και των συντάξεών μας με έναν έμμεσο, αλλά πέρα για πέρα αληθινό τρόπο: τις ανατιμήσεις. Ο πληθωρισμός αυξάνεται όλο και περισσότερο φτάνοντας το Μάρτιο το 8,9% (το υψηλότερο νούμερο των τελευταίων 27 ετών), κάτι που σε απλά λόγια σημαίνει πως οι μισθοί μας (που παραμένουν στα τάρταρα εδώ και χρόνια, από το ξέσπασμα της κρίσης το '08) φτάνουν για όλο και λιγότερα. Οι τεράστιες αυξήσεις στις τιμές βασικών αγαθών και προϊόντων που συμβαίνουν κάθε μήνα από τις αρχές του 2021 καταγράφονται και στα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ. Στο διάστημα Μάρτη 2021-Μάρτη 2022 σημειώθηκαν αυξήσεις 8,1% στη διατροφή, έχοντας ενδεικτικά: ψωμί +7,6%, κρέατα 6,4%, γαλακτοκομικά και αυγά 8,4%, λάδια 19,9%, φρούτα 7,8% και λαχανικά 13,6%. Στα καύσιμα οι ανατιμήσεις φτάνουν στο +29%, με τη βενζίνη να έχει ξεπεράσει τα 2€. Η χρήση ΙΧ παρουσιάζεται από δημοσιογράφους σαν πολυτέλεια για τους ανθρώπους της τάξης μας, σε μια συνθήκη που χιλιάδες κόσμος δεν ξέρει τι να κάνει, καθώς από τη μία δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα οικονομικά, κι από την άλλη φοβάται να στοιβαχτεί στις δημοτικές συγκοινωνίες και να καταλήξει αυτός ή η οικογένειά του στο διάδρομο κάποιου υποστελεχωμένου νοσοκομείου.

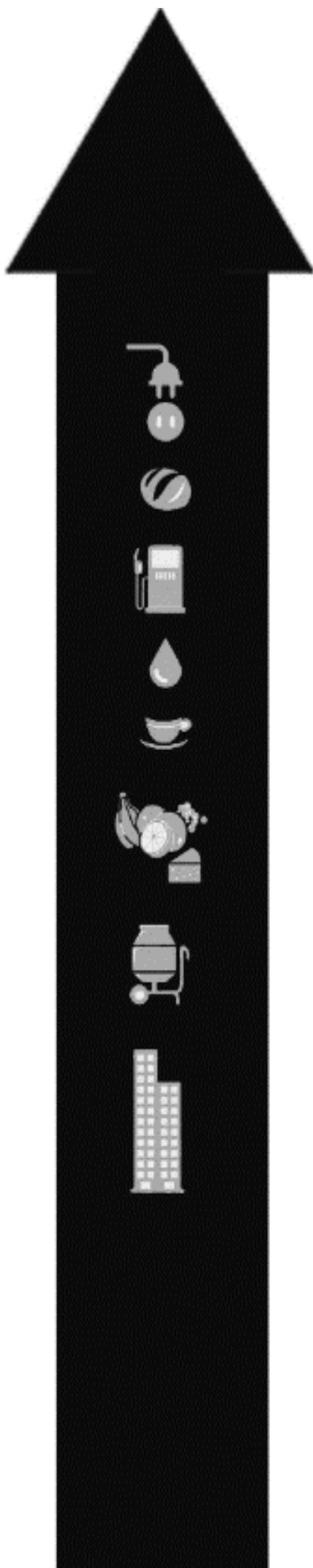
Οι ανατιμήσεις είναι τρομαχτικές και στην ήδη υπερκοστολογημένη στέγαση (29,9%), και ιδιαίτερα την ενέργεια (79,3% στον ηλεκτρισμό, 68,3% στο φυσικό αέριο -που ήταν στο +154,8% ανάμεσα στο Γενάρη του '21 και του '22- και 58,5% στο πετρέλαιο θέρμανσης). Όσες δεν είμαστε τυχερές για να έχουμε το δικό μας σπίτι γνωρίζουμε από πρώτο χέρι τι σημαίνει το άγχος του να δαπανούμε πάνω από το μισό μισθό για να εξασφαλίσουμε στέγη, και ταυτόχρονα να προσπαθούμε να προμηθευτούμε μόνο τα απαραίτητα, καταλήγοντας όμως και πάλι κάθε μήνα χρεωμένες. Πολλοί από' μας βγάλαμε το χειμώνα στο κρύο για να μην ανάψουμε θέρμανση, άλλες έλαβαν λογαριασμούς εκατοντάδων ευρώ, ενώ οι ειδήσεις για συνανθρώπους μας που πέθαναν από το κρύο ή στην προσπάθειά τους να ζεσταθούν έγιναν σιγά-σιγά κανονικότητα. Αυξήσεις τιμών, τέλος, συναντάμε και στην ένδυση (6,5%) αλλά και την εκπαίδευση, κυρίως λόγω του κόστους της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που προκαλείται από την υποβάθμιση της δημόσιας παιδείας και τον ανταγωνισμό για μια θέση στο πανεπιστήμιο, ενώ με αύξηση 15,4% στο κόστος των μεταφορών και 18,5% σε ξενοδοχεία-πανδοχεία, οι διακοπές μοιάζουν με είδος πολυτελείας που απευθύνεται στους αστούς και τους τουρίστες. Είναι τρομακτικό ότι από τα πρώτα μοιράσματα αυτού του κειμένου, το φθινόπωρο, και σε κάθε ανανέωσή του, η κατάσταση γίνεται όλο και χειρότερη.

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Ράλι τιμών, προβλήματα στην εφοδιαστική αλυσίδα, ενεργειακή κρίση, τσουνάμι αυξήσεων, πληθωριστικές πιέσεις είναι κάποιες από τις επιτηδευμένα ασαφείς εκφράσεις που ακούμε εδώ και μήνες στις ειδήσεις, ενώ το νέο αφήγημα είναι πως ό,τι βιώνουμε αποτελεί συνέπεια του πολέμου στην Ουκρανία, παρότι είναι προφανές ότι αυτή η κατάσταση έχει ξεκινήσει πολύ νωρίτερα. Ταυτόχρονα βλέπουμε διάφορους “ειδικούς” να προσπαθούν να αναλύσουν τους λόγους για τους οποίους συμβαίνουν όλα αυτά σαν να μιλάν για κάποια φυσική καταστροφή από την οποία όλοι και όλες βάλλονται οριζόντια, λες και δεν φταίει κανείς, λες και κανείς δεν επωφελείται από όλα αυτά.

Πέρασε πάνω από μια δεκαετία από το ξέσπασμα της κρίσης· τη λεηλασία που βιώσαμε για να σωθούν οι τράπεζες και η “οικονομία”, και τα μνημόνια, τα οποία δεν επιβλήθηκαν με την βία από τους δανειστές, όπως μας παρουσίαζαν τα ΜΜΕ της ελληνικής αστικής τάξης, αλλά αποτελούσαν και δικές της επιδιώξεις, που εκφράστηκαν είτε με δεξιά είτε με “αριστερή” διακυβέρνηση, και μας στέρησαν κατακτήσεις δεκαετιών. Η επίθεση εις βάρος μας εντάθηκε και με

πρόσχημα την αντιμετώπιση του κορωνοϊού, με το κράτος να εκμεταλλεύεται τις μειωμένες κοινωνικές



αντιστάσεις για να περάσει, μεταξύ άλλων, δεκάδες εκμεταλλευτικά νομοσχέδια, όπως η άρση των περιορισμών για διεξαγωγή πλειστηριασμών, νέο πτωχευτικό κώδικα που απελευθερώνει την αρπαγή της πρώτης κατοικίας, και νέο ασφαλιστικό. Αποκορύφωμα το τελευταίο αντεργατικό νομοσχέδιο, που ήρθε να ισοπεδώσει μια σειρά εργατικών κεκτημένων, και ανάμεσα σε άλλα καταργεί και επίσημα το δωρο και νομιμοποιεί τις απλήρωτες υπερωρίες. Παράλληλα -κι ενώ το «δημόσιο χρέος» έχει ξεπεράσει από καιρό το 200% του ΑΕΠ, από 120% που ήταν το 2010, και όλο και περισσότερα κομμάτια της τάξης μας αδυνατούν να καλύψουν τις βασικές τους ανάγκες- το ελληνικό κράτος ξόδεψε δισεκατομμύρια για την αγορά πολεμικών εξοπλισμών, επιχειρώντας να αναβαθμιστεί τόσο σε στρατιωτικό όσο και σε επίπεδο συμμαχιών, με κίνδυνο να μπλέξει τους φτωχούς σε άλλον έναν πόλεμο για τα κέρδη των αστών (όπως άλλωστε κάνει και με τη στάση του από την έναρξη του πολέμου).

Ο πόλεμος στην Ουκρανία και οι ευρωπαϊκές κυρώσεις απέναντι στη Ρωσία (με τις δύο χώρες να καλύπτουν το ένα τρίτο των “αναγκών” της ΕΕ σε αέριο, το 29% των παγκόσμιων εξαγωγών σίτου, και το 80% των εξαγωγών ηλιέλαιου) αποτελεί ακόμα μία εκδήλωση του προβλήματος, αλλά όχι τη ρίζα του. Είναι η ίδια η φύση του κεφαλαίου να επιδιώκει όλο και περισσότερα κέρδη που δημιουργεί κρίσεις, το ίδιο το εκμεταλλευτικό σύστημα, που με τους διακρατικούς ανταγωνισμούς, τους πολέμους και τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις σε κάθε γωνιά της γης, εκτοξεύει τις τιμές της ενέργειας και των πρώτων υλών, και αποδεικνύει ξανά και ξανά ότι η ζωή και η ευημερία της κοινωνικής βάσης δεν έχει καμία αξία μπροστά στην κερδοφορία, πέρα από την αξία που παράγουμε μέσω της εργασίας μας, αλλά και τα κέρδη μέσω της κατανάλωσης των ίδιων των αγαθών που εμείς παράγουμε. Έτσι, πάνω στα πτώματα και τους ξεριζωμένους, οι Έλληνες εφοπλιστές τρίβουν τα χέρια τους με τις συμφωνίες της ΕΕ για την αγορά πανάκριβου αμερικάνικου υδροποιημένου αερίου LNG, αφού έχουν το μεγαλύτερο σχετικό στόλο πλοίων παγκοσμίως, ενώ μετά την έναρξη του πολέμου έχουν αυξήσει και το μερίδιο τους σε πάνω από το 50% των συνολικών εξαγωγών πετρελαίου από τη Ρωσία. Φυσικά με τον ίδιο τρόπο λειτουργούν και στο εσωτερικό της χώρας, όπου επικαλούνται τις αυξήσεις τιμών πρώτων υλών ή ενέργειας (που σχετίζεται και με την απελευθέρωση της αγοράς προς όφελος των δικών τους συμφερόντων) για να αυξήσουν τις τιμές των υπηρεσιών ή των προϊόντων που εμπορεύονται.

ΝΑ ΤΟΛΜΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ, ΝΑ ΤΟΛΜΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ

Απέναντι στο νέο κύκλο επίθεσης που έχουν εξαπολύσει κράτος και αφεντικά οφείλουμε να οργανώσουμε την αντεπίθεση της τάξης μας, και να μην ξανα“βάλουμε όλοι πλάτη” για να “βγούμε μαζί από την κρίση”. Αρχικά, οφείλουμε να ανακτήσουμε το χαμένο έδαφος που άφησε πίσω του το προσωρινό μούδιασμα των κοινωνικών και ταξικών αγώνων. Να αγωνιστούμε για ένα ποιοτικό δημόσιο σύστημα υγείας που δε θα είναι έτοιμο να καταρρεύσει, και για να μην εξαρτάται από τα φράγκα που έχουμε ή δεν έχουμε στην τσέπη μας, ή από την εθνικότητά μας, η πρόσβασή μας στην περίθαλψη. Να αγωνιστούμε για την υπεράσπιση του φυσικού κόσμου και των δημόσιων χώρων, και για να μην παραγκωνίζονται από την παιδεία όσοι δεν έχουν να πληρώσουν ιδιωτικά σχολεία, φροντιστήρια ή σχολές. Να αγωνιστούμε ενάντια στις απλήρωτες υπερωρίες, το πετσόκομμα των μισθών, την περαιτέρω ελαστικοποίηση της εργασίας, ενάντια στους πλειστηριασμούς, τις εξώσεις, τις κατασχέσεις, τα κοψίματα ρεύματος και νερού όσων δεν μπορούν να καλύψουν τις βασικές τους ανάγκες. Να αγωνιστούμε για έναν κόσμο χωρίς ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους, και για να μη σκοτώνονται οι μετανάστριες στα σύνορα ή στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Να αγωνιστούμε ενάντια σε κάθε είδους έμφυλης, φυλετικής, θρησκευτικής διάκρισης των ανθρώπων της τάξης μας. Το να αγωνιστούμε για όλα αυτά είναι το πρώτο βήμα. Το στοίχημά μας όμως είναι το πώς μαζί με άλλες καταπιεσμένες θα κάνουμε τις ρήξεις των ερχόμενων αγώνων και εξεγέρσεων ακόμα πιο βαθιές, συνδέοντας όλους τους επιμέρους αγώνες και οικοδομώντας ταυτόχρονα ένα νέο κόσμο που θα μπορεί να απαντάει στα προβλήματα όλων των ανθρώπων, έχοντας ως εφιαλτήριο το εξής λιτό και απέριττο:

Κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου και φύσης & της καταπίεσης ανθρώπου από άνθρωπο!

**ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΝΑ ΦΟΡΤΩΣΟΥΝ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΚΡΙΣΗ ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΣ ΜΑΣ
ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΧΤΙΣΟΥΜΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ, ΟΠΟΥ ΟΛΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ**

**ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΑΥΞΗΜΕΝΟ ΚΟΣΤΟΣ ΖΩΗΣ,
ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ, ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ**

ΤΑΞΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Πορείες ενάντια στην ακρίβεια και το αυξημένο κόστος ζωής:

Σάββατο 09/04, 12:00, Πάρκο Κρήτης

Τρίτη 12/04, 18:00, Πάρκο ΕΡΤ 3, Φάληρο

Σάββατο 16/04, 11:30, Πάρκο Αγίου Νικολάου, Ξηροκρήνη

Παρασκευή 06/05, 18:00, Καμάρα



Συλλογικότητα αναρχικών από τα Ανατολικά // anatolika.espivblogs.net/